

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

XXI. Prohibitio extrahendi Libros, Quinterna, & folia tàm impressa, quam
manuscripta è Bibliothecis Conventuum Fratrum Capuccinorum, exceptis
Prædicatoribus, tempore Quadragesimæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

lam hujus consuetudinis significationem dedit, ac veluti formam quandam, & modum adumbravit. Cum etenim primum suos sigillatim Discipulos sententiam, quæque esset de se hominum opinio rogasset, tum Petro hanc Sedem, & celsissimam hanc, quam immeriti tenemus dignitatem, par sanè tantæ voci, & confessioni præmium, detulit. Ab illo eruditi deinde Apostoli maximis sæpè de rebus, negotiisque nonnisi secundum plurium sententiam, consiliumque decreverunt.

§. 4. Idem verò ut successores sui muneris, ac præcipuè visitationis admonerent, frequentes legationes, peregrinationesque susceperunt, quæ proculdubio, & eò pertinent, ut hoc Episcopis antiquissimum debere esse demonstrarent, quod unum præ cæteris eorum nominis, officioque conveniret. Gentium autem Magister, ac Doctor non satis habuit, quæ per Epistolas, quæ suos per Discipulos, quos Christo lucrificerat, identidem adhortari, verum ut aliquando inanes inter ipsos coortas discordias, dissensionisque componeret, & gravissimum scelus admissum corripere, mox atque iterum ad eos se venturum esse affirmavit.

§. 5. Ne quid verò remisse, aut aliqua cum cupiditate ab ipsis quandoque fieret qualem se in tot laboribus, atque itineribus præbuerit, suo palam exemplo docuit, nam & se ab omnium sanguine mundum testatus est, non enim subterfugisse, quò minus annuntiaret omne consilium Dei, non aurum, non argentum, non ullius vestem concupivisse, suas verò sibi manus quæ tolerandæ vitæ opus erant, suppeditasse.

§. 6. His itaque auctoribus, ac præceptis admoniti, quod quidem à Vobis Venerabiles Fratres, egregiè, atque accuratè feri certum est, Ecclesiarum, creditarumque ovium curam totis viribus omnique animorum contentione suscipite, eas diligenter perlustrate, tum singuli, tum una cum aliis simul earum salutem, atque incolumitati prospicite, sollicitè hanc unam querite, hanc unam spectate, pro qua supremus ille Pater familias filio suo non pepercit, & cujus à nobis omnibus severissimè rationes exposcet.

§. 7. Quod si tempus aliquando fuit quo omnia interioribus curis vigilisque ab iis agi debeant qui speculatores constituti sunt Domus Israel, hoc profecto est, cum tot malis concussa Christiana Respublica nonnisi à placato, reconciliatioque Dei numine tantarum calamitatum finem aliquem sperare, ac medelam potest. Nos sanè, qui ex earum cogitatione conspectuque majorem in dies animo dolorem capimus, ad eas sollicitudines, quibus assidue detinemur, hujus quoque Urbis Visitacionem adjecimus, ut quoniam hanc unam Christus Dominus tot amoris significationibus dilexisset visus est ex omnibus plurimum aliis etiam, quod quidem in Nobis esset, morum sanctitate, cateroque Dei cultu anteiret.

§. 8. Sed, quæ est pietas, ac virtus vestra, neque exemplis, neque hortationibus nostris locum relinquitis, hoc enim persuasissimum vobis esse non dubitamus, nihil frequenti animarum recognitione, Synodorumque celebratione, populorum salutem, ac veteri discipline constituendam, nihil Catholicorum Principum paci à Deo impetrandæ accommodatius esse, quo intermisso magna in moribus continuè ad omnem improbitatem, ac peccandi licentiam facta est immutatio. Hoc quod à vobis munere ipso, officioque in primis exigitur, quod miseræ, afflictæque Christianæ Respublicæ rationes, & discrimina quotidie magis efflagitant, per Christi, Nos misericordiam, in cujus ille visceribus plebem suam visitavit, ardentem petimus, & Apo-

stolicam benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 26. Maii 1656. Pontificatus Nostri anno secundo.

Prohibitio extrahendi Libros, Quintera, & folia tam impressa, quam manuscripta è Bibliothecis Conventuum Fratrum Capuccinorum, exceptis Prædicatoribus, tempore Quadragesimæ.

Consimilem Constit. edidit pro his Fratribus Urb. VIII. Constit. 225. cum facultate superioribus commutandi libros inutiles per eorum iudicos.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Conservationi, & mantentioni Librorum Bibliothecarum omnium, & singulorum Conventuum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum nuncupat. in quacumque mundi parte existentium, quantum cum Domino possumus, benignè consulere, ac dilectum filium modernum dicti Ord. Ministrum Generalem specialibus favoribus, & gratis profsequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejusdem Ministri Generalis nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

§. 1. Ne de cætero quisquam, quavis auctoritate, superioritate, seu officio fungens, libros, quintera, folia, aut scripturas, tam impressa, quam manuscripta, tam hæcenuus per quoscumque Christianos dictis Bibliothecis respectivè donata, & assignata, quam in posterum forsan donanda, & assignanda, quibusvis personis (præterquam Fratribus d. Ordinis, qui quidem libros à Bibliothecis hujusmodi respectivè de Superioribus, seu Bibliothecariis pro tempore existentis licentia extrahere, & eis pro communi conventuum hujusmodi, & particulari Fratrum dicti Ordinis usu in suis cellulis, Fratribus quoque ejusdem Ordinis Verbum Dei prædicantibus, qui etiam extra suos Conventus, uti possint, sed finito usu hujusmodi, subito ad dictas Bibliothecas respectivè sub infra scriptis pœnis reportare omnino debeant) commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione à dd. Bibliothecis extrahere, & asportare, seu ut commendentur, aut extrahantur, & asportentur permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis lætæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrascentes, eo ipso incurrendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdiciamus, & prohibemus.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem quod præsentis prohibitionis copia in valvis omnium, & singularum Bibliothecarum Conventuum d. Ordinis, seu alio conspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuo affixa remaneat, quodque præsentium transcriptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate

XXI.

Edita An. D.
1656.

Exordium.

Prohibet,
prout in Rubrica.Contrariis
derogat.

Eccle-

Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An.
2. die 3. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Julii 1656. Pont. Nostri anno secundo.

XXII.

Pro concordia Fratrum Regularis Observantiæ S. Francisci Provinciæ S. Joannis Evangelistæ Insularum de Affores.

Edita A. D.
1656.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN sublimi Sedis Apostolicæ specula universi gregis Domini curæ nostræ divinitus commisi commodis jugiter invigilantes illis quæ pro tollendis dissidiis inter religiosos viros sub suavi religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatos non sine Regularis Observantiæ detrimento, & piorum offensione exortis providè concordata, ac decreta, & ordinata sunt nonnunquam Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinium adjungimus, prout rerum, personarum, locorum, & temporum qualitate maturè pensata conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus, ad componendas controversias in Provincia S. Joannis Evangelistæ in Insulis de Affores nuncupatis consistente Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum à quinque annis, vel circiter suscitatas concordia inter partes interesse habentes inita fuerit, ac eandem concordiam Venerab. Frater Noster Franciscus Episcopus Portuen. Cardinalis Barberinus nuncupatus S. R. E. Vicecancellarius, nec non d. Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, tam officii Protectoris hujusmodi, quàm delegata sibi per Congregationem Venerabilium pariter Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam auctoritate confirmaverit, & approbaverit, varique pro illius observatione decreta, & ordinationes ediderit, prout plenius continetur in Literis ipsius Francisci Cardinalis desuper confectis tenoris qui sequitur videlicet.

§. 2. Franciscus miseratione divina Episcopus Portuensis Cardinalis Barberinus S. R. E. Vicecancellarius, ac Ord. S. Francisci Protector, Corrector, & Governator &c. Omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus tam subditis, quam Prælatibus cujuscumque qualitatibus, & conditionibus, omnibusque aliis quibus præsentibus nostræ Literæ ostensæ fuerint Provinciæ S. Joannis Evangelistæ Insularum de Affores Regni Portugalliæ prædicti nostri Ord. de Observantia salutem in Domino sempiternam. Noveritis pro parte, & ad instantiam dilecti in Christo Patris Fr. Antonii à Gratia Prædicatoris, & Ministri Provincialis electi ipsiusmet Provinciæ præsentatum fuisse memoriale quoddam Sanctiss. D. N. Alexandro VII. tenoris sequentis videlicet.

Memoriale.

§. 3. Beatiss. Pater Frater Antonius à Gratia Prædicator, & electus Provincialis Provinciæ Sancti Joannis Evangelistæ Insularum de Affores Regularis Observantiæ S. Francisci deosculando pedes S. V. exponit quod Frater Simon à Sancta Catharina antecessor suus, tempore opportuno petierit Visitatorem, & ipsum obtinuit à Patre Generali Fr. Petro Monero qui Visitator ex variis impedimentis non accessit ad dictam Provinciam antequam triennium ejusdem Provincialis excurreret. Hanc moram cum notaret di-

ctus Provincialis ante sex menses decursum (ultra tres annos) Definitorium convocavit, ut in futurum provideret, cum hic casus esset expirationis, & non vacaturæ: unanimitè resolutum fuit à Definitorio prædictum Provinciale continuari debere usque ad accessum Visitatoris, & de omnibus rebus gestis informare Curiam Romanam: qui ita fecit per suum Procuratorem exquirendo remedia opportuna continuando interea in regimine Provinciæ pacificè per septem menses. His clapsis aliqui Religiosi opposentes se regimini prædicto, atque provocantes quemdam Patrem Didacum à Plagis qui olim fuerat Vicarius Provincialis sub titulo Patris dignioris coegerunt illum, ut convocaret Definitorium, tanquam in casu vacaturæ, ad eligendum Vicarium Provinciale, in quo tamen ipsi Definidores non obediunt præter unum postmodum in Vicarium Provinciale electum, & hoc à Definitoribus ab ipso convocante illegitimè subrogatis, reclamante legitimo Provinciali, ac Definitoribus actualibus tunc propter violentiam in Conventu S. Augustini commorantibus, ipse Vicarius Provincialis intrusus vi armorum, ac metu omnia sibi subigendum, Provincia in sua potestate continuit, atque extracto è carcere Fr. Ferdinando à Conceptione misit ut Procuratorem ad istam Curiam sub sigillo Provinciæ noviter à se aperto: non obstantibus appellationibus, & censuris Provincialis legitimi, & Definitorum actualium. Provinciale interea fuit de Provinciali legitimo à Sac. Congregatione die 3. Octobris 1653, ab Eminentiissimo Protectore die 14. Novembris à Sanctissimo D. Innocentio X. die 16. ejusdem Novembris. ipsius anni pro continuatione sui officii, & aliorum Prælatorum respectivè per integrum annum, confirmando etiàm d. Visitatorem ad visitandam Provinciam, & celebrandum Capitulum, his decretis nolentes obedire intrusi, neque audire illa, malè tractarunt Notarios, atque alios Ministros intimantes, & non obstante clausula Brevis expressa (postposita appellatione) ab illa appellarunt, susceptionemque ipsi Visitatori fecerunt intimare, qui respondit se non posse recusari tanquam suspectum quoad Visitatorem generalem, sed solum quoad particularem (si coram arbitris probassent) & contra ipsos fulminavit censuras usque ad declarationem per sententiam, & cum jam visitare cepisset Provinciam in Conventibus obedientibus decretis supradictis, ac legitimo Prælato, accidit quod die 14. Julii anni 1654. ei fuit intimatum decretum Sac. Congreg. dat. die 19. Martii ejusdem anni derogans Breve, & Decreta prorogationis, d. Provincialis legitimi affecti à d. Ferdinando Procurat. intrusi, qui in supplica allegavit Procurat. Provincialis legitimi non fecisse mentionem electionis d. Vicarii Provincialis intrusi (cum tamen hoc ei fuisset impossibile, nam à Curia Olyssiponense profectus est Romam die 16. Junii anni 1653. & in die 13. ejusdem Junii facta fuit talis electio in Insula tertia quæ distat ab ipsa Olyssipone per trecentas leucas maris) narravitque verum in supplica virtute cujus expedita fuere decreta, & Breve prorogationis Provincialis, etiam confirmationis ipsius Visitatoris qui respondit tale Decretum nihil locutum fuisse circa Visitatorem removendum, & ad tutius respondendum petiit videre ipsum Decretum, quod tamen à Judicibus executoribus ei fuit denegatum, idque contigit Provinciali prorogato irrimato die 15. Julii qui simul cum Visitatore appellavit ante omnia, & post omnia ad Sanctam Sedem Apostolicam, tunc Visitator fecit citare omnes vocales Capituli (modo quo potuit) & brevi temporis spatio fama pervolvit per totam Provinciam celebrationis Capituli, & cum jam ipse Visitator exerceret officium Præsidentis Capituli